Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

160

gio dampnarj ſcat eccl̃ia gr̃a dei non ſ̃m meritꝫ mr̃a dar. ꝯ vi deant pueros alios non regnatos ad eternã mortẽ alios aũt regna tos ad eternã vitã tolli de hac vi ta. ipſos q̃ regnatos alios ꝑſeue rantes uſq; in finẽ hmõi re ali os quo uſq; deducant hñc teneri. qui utiq; non deadiſſent ſi ante quã labẽt hñc exiſſent. et rurſus hñc quoſdam lapſos q uſq; redeant no exire de hac vi ta. qui utiq; pereant ſi ante q̃ redirent exirent Vnde ſatis dilucide ondit et mchoandi et uſq; in finẽ ꝑſeuãdi gratiam dei non ſ̃m meritꝫ mr̃a dari. ſ̃t donari ſ̃m ipius ſecretiſſima eandemq; iuſtiſſimã ſapiẽtiſſi mam beneficentiſſimã volun tatem. qm quos ꝑdeſtinauit ip ſos et vocauit vocatione illa de qua dictũ eſt. ſine pentẽa ſũt dona et vocatio dei Ad quã voca tionẽ ꝑtinere nullꝰ ẽ homo ab hoĩbus certa aſſeuerationẽ dicẽdus. niſi cũ de hac ſeculo exi erit Inhac aũt vita humana que temptatio ẽ ſup̃ terã. q videtu ſtare videat ne cadat Ideo q̃pe ſicut iam ſupra dixim nõ ꝑſe nãturj ꝑſe naturis prudentiſſi ma dei voluntate miſcent ut diſ cam ee nõ alta ſapientes ſed humilꝫ ꝓſentes. et cũ timore et tremore mr̃am ipor ſalutẽ ope m Deꝰ ẽ em q̃ opat in nb et velle et opari ꝓ bona wluntẽ Nos ergo uolum ſ̃t ds in nob opat et uelle. nos go opam ſ̃m nobis deus o pat et opari ꝓ bona uoluntate Hoc nobis expedit et credẽ et dicere Hoc eſt priũ hr̃ ẽ uerũ. ut ſit humilis et ſubmiſſa confeſſio. et det totũ deo Cogitantes ave dim. cogitantes loqui. cogitan tes agimus quicquid agimus Qd autem attinet ad pietatis viam et uerũ dei cultũ. non ſum ydone cogitare aliquid tanq̃ ex nobis metipis ſed ſufficien mr̃a est ꝺ ẽ. non em in poteſtate mr̃a cor no ſtrũ et mr̃e cogitationes Vnde idꝫ qui hoc agit item dicat ambſius Quis aũt tam beatus. qui in corde ſuo ſemp aſcendat. Sed hoc ſine auxilio diuino qui fie ri poteſt Nullo ꝓfecto modo de inde nequit ſupra eade ſcriptura dicat Beatus vir cui auxiliũ ẽ eius abs te dñe aſcenſus in cor eius Hoc itaq; ut dicẽt nõ ſo lum in literis ſacris legebat. ſ̃t ſicut de illo viro ſine dubitatio ne credendũ ẽ etiam in corde ſuo ſenebat ambroſius Quod go in ſacramẽtis fidelibꝰ dicat ut ſurſũ cor habeam ad dim. mu nus ẽ dñi De quo munere ipi dnõ deo mro gras agẽ a ſacerdo te poſt hanc vocem ꝙbus hoc dicat admonet. et dignũ ac iu ſtũ eſſe reſpondent Cũ em nõ ſit in mra ptate cor mr̃m ſed diui no ſ̃bleuet auxilio ut aſcendat. q̃ que ſurſũ ſ̃t ſapiat ubi ꝑpus